

alessandro **de** **francesco**
h e r d e f i n i t i e

vertaald uit het italiaans door
vincent w.j. van gerven oei en oei swan ien

I. vormen van het donker

vroeg in de ochtend de kamer beijkend rondom het schrift verbaast men zich over de draaiing van de hals over de mogelijkheid de ogen te bewegen vanaf de vroege kindertijd toen er noden waren die we niet wisten te uiten het huilen was een ondervraging van het reële het hoofd schommelde achterstevoren de handen wisten niet te grijpen

nu dat het denken de waarheid niet heeft de vraag te opperen en gezien vanuit het donker veel van wat de handelingen verklaart die we zouden kunnen verrichten zijn een film in een uitgezette projector omstandigheden deden zich voor niet precies gelijk aan de eerste beschrijving voorzien eerder geloofde men er in het midden

't bestaat uit een verzameling cellen met filterfunctie die traag groeien zonder een vooraf vastgestelde structuur hetgeen het ontstaan van vormen toestaat de ene nooit volmaakt gelijk aan de andere

indien opgeschrikt door een roofdier kan 't z'n eigen lichaam opzwellen tot zich uit te zetten in een doorzichtige bol of het hoofd en arm in z'n eigen holte te brengen die 't vult met inkt verdwijnend in het duister

sinds ze het hebben geleverd ook al is er niemand thuis
't verblijft in de vaas met z'n stekels op de groene bol
steekt het schuine licht over vermengt zich met spulletjes
verricht handelingen waarvan we niet op de hoogte
zijn 't gaat tegen de dingen

ze doen ons afvragen of flauwvallen een generale
repetitie is van de dood als de doos er nog is wanneer
ik omkeer en wijzelf aan de andere kant de geur
van de mensen die langskomen het gangpad voor het
vertrek ruikend de wimpers tegenover de zee achter de deur
van binnen gezien als insectenvleugels half dicht
doend de bollen van doorzichtig placenta in het
scherm ziend als 't waar is dat wie er naast me zit
zich altijd herinnert te ademen als alles voor hem een
lineaire relatie is en als er inderdaad iemand is
voorbij de rugleuning in de telefoon achter het luik en
binnen de kast in de trapkast tussen de duinen
die op het eten wacht

de puntvormige lichtbronnen zijn bioluminescente fotofoeren die bijdragen aan verbergen van de ogen het enige matte lichaamsdeel

volwassen missen ze een functioneel spijsverterings-systeem en voeden zich door middel van chemoautotrofe symbionten gehuisvest in een specifiek weefsel dat zich in een langwerpige gedeelte van de romp bevindt $9^{\circ}50.447' \text{ N } 104^{\circ}17.493' \text{ W}$ vanaf 1000 m

't neemt een vel keukenpapier een punt waar de lagen loslaten 't heeft zachtjes getrokken nu stelt 't vast dat het blad verdeeld en vermenigvuldigd is

zijn zuignappen zijn tevens lantaarns gekoppeld aan trilharen bedekt met slijm bioluminescentie wordt neuraal aangestuurd de gemiddelde voortplantingssnelheid van de lichtgolven is van 16.8 ± 8.8 cm/s de prikkel plant zich voort in de radiale zenuwen en het zenuwstelsel de bioluminescentiecontrole meters hebben periodes tussen 0.33 en 0.69 s

we gingen 's nachts de tuin in het huis achterlatend namen het grindpad richting de fabriek aan het eind van de tuin met de zwarte sparren en auto's aan de zijkant de drie horizontale vensters waren verlicht met geweld van binnen(uit) konden we niets zien gingen verder met wandelen een eenvormig lawaai was oorverdovend geworden alsof de afstand tussen de fabriek en ons reeds afgelegd was

wanneer je me 's ochtends in bed omhelst een
verhaal zou kunnen een vorm van het mogelijke in
mijn nog gesloten ogen als beelden van gebeurtenissen
nog niet voorgevallen

elders in een hotelkamer hield ik het venster
voor echt nog steeds in de duisternis net
wakker probeerde ik me af te scheiden van een
doorzichtigheid die me belette het licht te bereiken

onverwachts kwam 't binnen men kijkt rond met matte ogen
puilend uit het doorzichtige lichaam zijn aanwezigheid
veroorzaakt een vergroting van het mogelijke ze willen
een verzwakt leven opplakken maar de sparren
maken het uitzicht op de woning makkelijker ze tonen
hem in negatief 's nachts probeerden we de kindertijd te
ontgrendelen met de auto het pad afleggend achter het park
dichtbij huis de kleuren van de bal zijn verbleekt het
speelgoed vervormd buiten adem gelaten 't zou
nodig moeten zijn erover te schrijven blijvend tegenover de
sparren

men vergeet adem te halen we zinken in de mensen op
straat maar soms bevindt men zich juist roerloos op hoge
snelheid langs de zijkant

op dat moment wandelen twee vrouwen voor de zee en in
de kast de iets oudere kijkt strak binnen de zomer ze
is haar haren aan het verliezen zegt noch wil
iets koos ervoor niet terug te komen gaat door zij
het deinend ze neemt een arm van haar dochter waar
rond haar doorzichtige nek

we zijn bewoond door het beeld van een donkerte waarin de kleuren voortbestaan vallen samen met de aanwezigheid vermenigvuldigt zich niet dat begrip van donkerte 't drukt met de vingers op de gesloten ogen en bioluminescente gebieden vormen zich tussen ooglid en hersens

soms verschijnt het denken op verschillend manieren in dezelfde ruimte meerdere voorwerpen tegelijk in n dimensies het waarnemen met het blote oog van atomen en bacteriën de bolvormige tafel een helder ultrasoon geluid en andere intelligente wezens op aarde slechts geesten omdat de zenuwwegen niet zijn toegerust hen op te nemen de oorschelp trilt niet mee en geen indruk blijft op het netvlies achter

maar ze lijkt niet echt achter het venster de maan verwijfd door de plooien van een gordijn

en de vlieg ver van de getekende vlieg op de badkamer-
tegel de vogel die de doorzichtige scheidingswand
waarneemt vanwege de opgeplakte schaduwen van vogels
in nagmaakte vlucht ze vrezen de andere alleen
wanneer die hetzelfde beeld is of misschien ook
de kopie van zichzelf

de machine vraagt om toegangscode te kopiëren om
de operatie uit te voeren is 't noodzakelijk de indruk van het
continuüm een trage opeenvolging onbepaald dat 't
de lokaliseerbare waarheid van een menselijke aanwezigheid
doet begrijpen aan wie aan de andere kant staat omdat
de vinger op de toets (en noch de kabel noch de
bliksem van silicium) de vloeibaarheid van een vercijferde
massa weet te kopiëren in nullen en enen

maar ook de zin die handgeschreven lijkt bevindt zich op
het scherm getraceerd gedigitaliseerd en
wie aan de andere kant staat zou een ander doel kunnen
hebben en de wil om het onbekend te bewaren

ware 't niet voor de dingen in een leven elke kamer zou leeg zijn de leegte zijn maar langwerpige doorsneden trekken het oppervlak van de seizoenen over terwijl het trommelvlies gaat trillen strak staren (naar de zon) zou dan willen zeggen te beschikken over een werkelijkheid waarin de vorm van een voorwerp op vele wijzen zou kunnen worden uitgedrukt en de leegte niet (gemaakt) zou zijn (van lucht) gepolijste oppervlakten zouden voortwoekeren in spleten of planeten als gaten ware 't vaak niet voor een kijkwijze ons gegeven zonder onderbreking

©2008
alessandro de francesco

vertaling ©2009
vincent w.j. van gerven oei en oei swan ien